

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในช่วงสามศตวรรษที่ผ่านมาบังคับตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 - 6 การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทยได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะช่วงระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 - 6 ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยตัวเฉลี่ยร้อยละ 5.4 และ 10.9 ต่อปีตามลำดับ นอกจากนี้ในระยะครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (2535 - 2537) ภาวะเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 7.9 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2537 : 2) และปัจจุบันแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจไทยได้ปรับตัวในลักษณะเปิดกว้าง เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจนานาชาติมากขึ้นซึ่งส่งผลกระทบต่อการกระจายรายได้ระหว่างประชาชนกอุ่มต่างๆ มากขึ้น จากการศึกษาพบว่า ผู้มีรายได้จากการเกษตรมีสัดส่วนรายได้ลดลงจากร้อยละ 19.0 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 (2525 - 2529) เหลือร้อยละ 12.1 ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (จิราพันธ์ กิตติประวิทย์ 2537 : 4 - 5) เมื่อเปรียบเทียบความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของภาคเศรษฐกิจจากการเกษตร และภาคเศรษฐกิจจากการเกษตรพบว่า ภาคเศรษฐกิจจากการเกษตรเพิ่มสูงกว่าจาก 7.7 เท่าในปี 2524 เป็น 10.1 เท่าในปี 2533 และสำหรับผู้อยู่ในวัยทำงานพบว่ามีความเหลื่อมล้ำทางรายได้เพิ่มขึ้นจาก 7.7 เท่าเป็น 9.0 เท่า ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ 2537 : 10) จึงเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงจากสภาพสังคม การเกษตรไปสู่สังคมอุตสาหกรรม นอกจากนี้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วและเข้มต่ออันหมดทั้งโลก หรือเรียกว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่โลกวิถีน์ ดังนั้นประเทศไทยจึงจำเป็นจะต้องปรับเปลี่ยนและเตรียมการวางแผนเพื่อรับสถานการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งสภาพ

การเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทำให้เกิดผลกระทบต่อสภាពัญญาต่าง ๆ มากมาย อาจจะจำแนกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ดังนี้

1. ผลกระทบต่อสภารอบครัว

จากสภាធเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อค่าครองชีพมีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้สมาชิกในครอบครัวจะต้องตั้งหนี้รายได้เพื่อการยังชีพ ทำให้เกิดการแบ่งชั้นทางด้านธุรกิจ มีการขยายตัวสูนจากชนบทสู่ตัวเมือง และมีผลกระทบต่อขนาดของครอบครัว กล่าวคือขนาดของครอบครัวมีแนวโน้มลดลง จากสถิติประมาณ 5 คนโดยเฉลี่ยต่อครอบครัวในปี 2528 เหลือ 4 คนในปี 2538 (จิราพันธ์ ก้อนประวิทย์ 2528 : 5) นอกเหนือมีอัตราการห้าร้างสูงขึ้น คือใน 1,000 ครัวเรือนมีการห้าร้างเพิ่มขึ้นจาก 2.9 ในปี 2519 เป็น 3.1 ในปี 2530 จากการสำรวจพบว่า มีการห้าร้างในปี 2530 จำนวน 31,068 ราย เพิ่มขึ้นเป็น 33,344 รายในปี 2531 และ 40,875 รายในปี 2532 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.3 และ 22.6 ตามลำดับ (คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ 2534 : 5) ซึ่งปัจจัยดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อความอบอุ่นภายในครอบครัวทำให้เด็กและผู้สูงอายุได้รับการเอาใจใส่น้อยลง เกิดความเครียด โดยเฉพาะกับเด็กวัยรุ่นซึ่งบางครั้งมีพฤติกรรมเบิกบานที่ได้รับจากสังคมสมัยใหม่ซึ่งพ่อแม่ไม่อาจจะยอมรับได้ ทำให้พ่อแม่ลูกมีความไม่เข้าใจกัน ลูกจึงหาทางออกโดยการบริโภคหารือกับเพื่อนวัยรุ่นด้วยกัน ถ้าได้รับคำแนะนำที่ไม่ดี ย่อมส่งผลต่อการนำไปสู่การทดลองสารเสพติด หรือประกอบอาชญากรรมดังปรากฏอยู่เสมอในหนังสือพิมพ์

2. ผลกระทบต่อสุขภาพ

การเปลี่ยนแปลงสภารังส์คอมในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อสุขภาพและบัญชาสุขภาพมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว มีรายละเอียดดังนี้

2.1 เด็กขาดอาหารหรือมีภาวะทุพโภชนาการพบว่าในปี 2521 มีเด็กที่ขาดอาหารเข้าไม่มื้ออาหารจะรับประทานตามทันท แต่แหล่งเลื่อมโภชนาเขตเมืองเด็กวัย 0 - 4 ปีตายด้วยภาวะทุพโภชนาการถึง 76,689 คน วัย 7 - 14 ปีตาย

ไปถึง 1,677 คน นอกจากนี้ข้อมูลจากการสำรวจในปี 2523 พบว่ามีคนงานก่อสร้างกว่าแสนคนในเขตกรุงเทพมหานครมีลูกเล็ก ๆ ติดตามพ่อแม่มากอยู่ด้วยกว่า 10,000 คน ซึ่งเด็กเหล่านี้มีสภาพความเป็นอยู่ไม่แตกต่างจากพ่อแม่มากนัก และเด็กในชุมชนกองขยะที่มีสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยกองขยะ จากการสำรวจในปี 2526 พบว่ามีเด็กประมาณ 1,080 คนเป็นเด็กก่อนวัยเรียนถึง 600 คน (รัชนีกร เศรษฐ์ 2532 : 89 - 94)

2.2 ประชากรที่มีการเจ็บป่วยด้วยโรคทางจิตเวชมีแนวโน้มสูงขึ้น พบว่ามีการเจ็บป่วยด้วยโรคทางจิตเวช ต่อประชากร 1,000 คนเพิ่มจาก 3.6 ในปี 2522 เป็น 15.15 ในปี 2525 และ 21.0 ในปี 2529 นอกจากราคาที่มีปัญหามาก จนถึงระดับการฆ่าตัวตาย ต่อประชากร 100,000 คนเพิ่มขึ้นจาก 4.7 ในปี 2519 เป็น 5.8 ในปี 2530 และนายแพทย์อุตมศิลป์ ศรีแสงนาม ได้ให้รายละเอียดเพิ่มเติมว่า (รัชนีกร เศรษฐ์ 2532 : 69 - 94) สังคมไทยในปัจจุบันมีการฆ่าตัวตาย 20 คนต่อวัน หรือ 7,200 คนต่อปี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15 - 30 ปี จะเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชายถึงสองเท่า และพบในเด็กวัยรุ่นสูงกว่าผู้ใหญ่ที่ทำงานเกือบครึ่งคือวัยรุ่นอายุ 15 - 19 ปีฆ่าตัวตาย 11.5 คน ต่อแสนคน อายุ 20 - 25 ปีฆ่าตัวตาย 14.8 คนต่อแสนคน ในขณะที่ผู้ใหญ่วัยทำงานอายุ 25 - 29 ปีมีการฆ่าตัวตายเพียง 8.8 คนต่อแสนคน สาเหตุสำคัญของการฆ่าตัวตายมาจากการปัญหาขาดความรักความอบอุ่นในวัยเด็ก ปัญหาจากครอบครัว การสมรส และความยากลำบากทางเศรษฐกิจ ศูนย์ร้องโ蠃น์ที่จัดบริการทางโทรศัพท์และจดหมายให้ข้อมูลว่า ตั้งแต่เปิดดำเนินการในกลางเดือนมกราคม 2528 ถึงพฤษภาคม 2528 ได้มีผู้ใช้บริการมีอายุตั้งแต่ 12 - 46 ปี มีปัญหานี้มากจากการขาดความเข้าใจกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว เป็นอันดับแรก รองลงมาคือปัญหาความรัก ปัญหาทางเพศ ปัญหาการงานและการเงิน (รัชนีกร เศรษฐ์ 2532 : 89 - 100)

2.3 การเสพสุราติดสารเสพติด และการแพ้ว่าระบาดของโรคเอดส์ แนวโน้มสูงขึ้น จากข้อมูลในปี 2519 อัตราการเสพสุราเฉลี่ยต่อคน 13.4 ลิตร เพิ่มเป็น 18.3 ลิตรในปี 2522 และ 18.8 ลิตรในปี 2530 ส่วนจำนวนผู้ติดสาร

เสพติดที่เข้ารับการบำบัดรักษา ณ สถานบำบัดรักษาของรัฐบาลเพิ่มขึ้นจาก 13,144 รายในปี 2519 เป็น 31,482 รายในปี 2525 และ 58,073 รายในปี 2530 (จำนวน เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2532 : 89 - 94) และสถิติจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2534 : 6) พบว่า จำนวนเด็กและเยาวชนติดสารเสพติดเพิ่มขึ้นจาก 11,326 คนในปี 2526 เป็น 15,037 คนในปี 2532 นอกจากนี้กระทรวงสาธารณสุขรายงานว่า (จิระพันธ์ ก้อนบรรพารัถย์ 2538 : 10 - 11) ตั้งปี 2537 มีจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคเอดส์เพิ่มขึ้นเป็น 5,215 ราย โดยแยกเป็นชาย 4,553 ราย (ร้อยละ 87.3) เป็นหญิง 662 ราย (ร้อยละ 12.7) ซึ่งผู้ป่วยโรคเอดส์ทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน ดัง ผู้ป่วยชายพบมากที่สุดในกลุ่มอายุ 25 - 29 ปี จำนวน 1,251 ราย (ร้อยละ 27.5) และผู้ป่วยหญิงพบมากที่สุดในกลุ่มอายุ 20 - 24 ปี จำนวน 146 ราย (ร้อยละ 22.1) นอกจากนี้ยังพบว่า มีจำนวนผู้ป่วยเด็กอายุ 0 - 4 ปีทั้งชายและหญิงเพิ่มขึ้นมากถึง 408 ราย ในปัจจุบันคาดว่ามีผู้ติดเชื้อโรคเอดส์แล้วทั้งชายและหญิงไม่ต่ำกว่า 5 แสนราย และอีกภายใน 10 ปีข้างหน้าจะมีผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ร้อยละ 10 หรือประมาณ 50,000 คนจะตายด้วยโรคเอดส์ จะเห็นว่าผู้ติดสุราติดสารเสพติดและโรคเอดส์ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องหาทางบังคับกัน หาวิธีลดจำนวนให้น้อยลง และยับยั้งมิให้แพร่ระบาดในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา อันเป็นเยาวชนที่จะเป็นกำลังของชาติในอนาคต

3. ผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคม

การเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อรายได้จากการเกษตรมีค่าเฉลี่ยต่อคนน้อยกว่าค่านองคากเกษตร เป็นเหตุให้ความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรม และการบริการมีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้เกิดการย้ายถิ่นฐานจากชนบทเข้าสู่เมืองเพิ่มขึ้น ยังผลให้เด็กที่อยู่ในชนบท และเขตเมืองต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งๆ ที่อายุ 7 - 14 ปี จากการสำรวจในปี 2526 พบว่าเด็กอายุดังกล่าวเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งๆ ที่อายุ 7 - 14 ปี และตัวนี้แรงงานเด็กมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 6 ต่อปี สภาพการทำงานโดยทั่วไปพบว่าเด็กอายุ 12 - 15 ปี ที่ทำงานใน

กรุงเทพฯ ต้องทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน ได้ค่าจ้างต่ำกว่า 700 บาท ต่อเดือน สภาพสถานที่ทำงานและที่อยู่อาศัยค่อนข้างดี ขาดการดูแลเอาใจใส่จากนายจ้าง สภาพจิตถูกทำลายอย่างหนัก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของกลุ่มพิพิธ คติการศึกษาข้อมูลจากเด็กและเยาวชน ที่มีอาชีพขายพวงมาลัย หนังสือพิมพ์ และ เช็คประจำกรอตามห้องนอนในเขตกรุงเทพฯ ในปี 2526 พบว่าจำนวนเด็กและเยาวชนที่มีอาชีพขายแรงงานนอกโรงแรมมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี และพฤติกรรมของเด็กชายในกลุ่มนี้บางคนมีการกระทำการผิด เช่น ลักทรัพย์ กражไซฟ์หรพย ม้าสูมใช้สารเสพติด และเล่นการพนัน ส่วนเด็กหญิงบางคนมีลักษณะส่อไปในทางด้านประเวณี และภูมิหลังของเด็กกลุ่มนี้มีการศึกษาต่ำ มาจากการครอบครัวที่พ่อนแม่มีการศึกษาต่ำ อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด และ พ่อแม่แยกทางจากต่างจังหวัดเกือบทุกภาคของประเทศไทย เว้นภาคใต้ (รัชนีกร เศรษฐ 2532 : 89 - 94) จากสภาพบ้านหาทางเศรษฐกิจของครอบครัวส่วนใหญ่ทางบ้านมีความหลากหลาย สร้างความสัมสโนวุ่นวาย และคนในสังคมมีการแสดงความเจริญทางวัฒนามากขึ้น ทำให้เกิดการขาดความสมดุลทางด้านจิตใจ มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น เท็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ขาดความซื่อสัตย์สุจริต ขาดความมีระเบียบวินัย และการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันมากขึ้น รวมทั้งมีแนวโน้มไม่สนใจการศึกษา และปฏิบัติตามหลักธรรมคำสั่งสอนของศาสนา (จิราพันธ์ ก้อนประวัติ 2538 : 5) ความเลือมทางด้านศีลธรรมและคุณธรรม ยังหลวให้เกิดบัญชาต่างๆ ตั้งบรากอนหน้าหันสือพิมพ์ทุกๆ วัน โดยเฉพาะข่าวที่น่าสลดใจอย่างยิ่งในวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2538 (ข่าวสด ฉบับวันอังคารที่ 12 กันยายน 2538) ที่เด็กนักเรียนวัย 11 ปี ใช้ไม้หัวสามตีเด็กชายวัย 4 ขวบตาย และนำศพไปพิงในริเวณโภคถ้ำ ที่เกิดเหตุสาเหตุที่มาเนื่องจากต้องการรถจักรยานเพื่อชื่อในโรงเรียนหรือเที่ยว鄱ระทางบ้านฐานะยากจนมากไม่สามารถจะซื้อได้ นอกจากนี้จากการสำรวจสถิติของเด็กเยาวชนที่เป็นบัญชาต่างๆ ซึ่งสมาคมนายความประชาธิบัติระหว่างประเทศพบว่าประเทศไทยมีเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีจำนวนถึง 20,000 คนเป็นสิ่งเด็กหนึ่งในล้านคน ล้วนมาโดยบรรดาอาชญาตต่างๆ นอกจากโซเชียลเด็กหญิงแล้ว ยังมีเด็กชายจำนวน

ไม่น้อยที่ประกอบอาชีพเดียวกันในบาร์เกย์ หรือค้าประเวต์ตามสถานที่สาธารณะบางแห่ง และจากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2534 : 5) พบร่างในปี 2533 มีโสเภณีและหญิงบริการทั่วประเทศประมาณ 5,907 คน หรือจำนวน 83,923 คน และร้อยละ 40 ของโสเภณีเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 16 ปี นอกจากนี้เด็กวัยรุ่นบังคับยังคงเป็นเหยื่อของการค้าในระบบการค้าเสรีนักธุรกิจนายทุนได้ศึกษาความต้องการลูกค้าของวัยรุ่นเพื่อการผลิตสินค้าใหม่ๆ ให้แก้วัยรุ่นซึ่งสินค้าที่ทำให้วัยรุ่นตกเป็นเหยื่อพ่อค้า ได้แก่ เสื้อผ้า แฟชั่นทันสมัยตามศูนย์การค้า เพลงจังหวะเร้าร้อน ห้องดีสโก้ เครด และเบรคด้านซ้าย ตามโรงภาพยนตร์ สถานสกัด คลอฟฟ์ช้อปและในศูนย์การค้าต่างๆ ซึ่งสถานที่ดังกล่าวถูกหลายแหล่งท่องเที่ยวที่นี่โรงเรียน สถานที่นัดพบ หรือแลกเปลี่ยนกัญชาขี้ด ได้ในบุหรี่กัน (รัฐนิกรเศรษฐี 2532 : 89 - 94) เมื่อไม่มีเงินที่จะซื้อสิ่งเหล่านี้ตามความต้องการ ก็อาจก่ออาชญากรรม ดังปรากฏในข่าวหนังสือพิมพ์พบร่าง เด็กวัยรุ่นซึ่งเรียนอยู่ในโรงเรียนมีชื่อแห่งหนึ่งในจังหวัดหนองคายได้รวมกันล้มจั๊ดและตามบ้าน นำเงินมาแบ่งกันเพื่อไปซื้อวีดีโอกะมสหรือเครื่องเล่นราดแพทต่างๆ ถ้าเป็นเด็กผู้หญิงบางคนก็อาจยอมขายตัวเพื่อดึงเงินมาเพื่อซื้อสิ่งที่ต้องการ ซึ่งพบว่ามีแนวโน้มของผู้ต้องขังสูงขึ้นทุกประเภททั่วราชอาณาจักร 62,219 ราย ในปี 2525 จำนวน 70,551 ราย และในปี 2530 จำนวน 94,768 ราย (อุดม อักษรฉบับวิจารณ์ 2534 : 241) จากการสำรวจเฉพาะเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีและภูกรุงโทษเป็นผู้ต้องขังเด็กชายจำนวน 9,564 คน ในปี 2525 เพิ่มเป็น 11,204 คน ในปี 2530 (คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสมาคมแห่งชาติ 2534 : 6) นอกจากนี้จากการศึกษาข้อมูลของสถานพินิจเด็กและเยาวชนจังหวัดสุขุมวิท พบว่า จำนวนเด็กที่กระทำการผิดมีแนวโน้มสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2535 จำนวน 547 คน พ.ศ. 2536 จำนวน 510 คน พ.ศ. 2537 จำนวน 635 คน พ.ศ. 2538 จำนวน 975 คน และพ.ศ. 2539 จำนวน 922 คน (การเก็บข้อมูลในปี 2539 เนื่องจากเด็ก และเยาวชนที่เข้ามาไว้วางเดือนมกราคม - เดือนกันยายน 2539) และคือที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดมากที่สุดคือลักทรัพย์ รองลงมาคือยาเสพติดและสารระ夷คิดเป็นร้อยละ 29.39

และ 12.80 ตามลำดับ (เฉพาะสถิติในปี พ.ศ.2539) นอกจากนี้การตรวจสอบ
พฤติกรรมของนักเรียนและนักศึกษาของศูนย์พัฒนาความบราะพฤตินักเรียนนักศึกษาของ
จังหวัดสิงห์ล่างแต่ปีงบประมาณ 2536 ถึง 2539 พนวจปี 2536 มีนักเรียน นัก
ศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับวัยจำนวน 582 คน และพฤติกรรมไม่เหมาะสมที่
มีจำนวนมากที่สุดคือเด็กสุราและของมีนเนาเรื้อรัง 24.05 รองลงมาคือเที่ยวเตร่
เรื้อรอนอยู่ในที่สาธารณะเรื้อรัง 20.79 ปี 2537 จำนวน 261 คนและพฤติกรรม
ที่ไม่เหมาะสมส่วนใหญ่คือการเที่ยวเตร่เรื้อรัง 32.18 รองลงมาคือสูบบุหรี่และดื่ม
สุราเรื้อรัง 20.31 ปี 2538 จำนวน 182 คนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมส่วนใหญ่คือ
เที่ยวเตร่เรื้อรอนตามสถานที่ต่าง ๆ และมีสูบเรื้อรัง 51.10 รองลงมาคือสูบบุหรี่
หรือดื่มสุราเรื้อรัง 13.74 ปี 2539 จำนวน 132 คนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมส่วน
ใหญ่คือสูบบุหรี่หรือดื่มสุราเรื้อรัง 90.15 จากสถิติที่ศูนย์พัฒนาความบราะพฤตินักเรียน
นักศึกษาตรวจสอบว่ามีจำนวนลดลง ไม่ได้หมายความว่าสถิติเดือนนักเรียนและนักศึกษา
มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับวัยมีจำนวนลดลงหากแต่ว่าปริมาณจำนวนครั้งในการตรวจ
สอบลดลงเชิงไม่สามารถน้าມารับรับเที่ยนกันได้ แต่สิ่งที่พบคือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
สมกับวัยของนักเรียนและนักศึกษายังมีลักษณะเหมือนเดิม คือส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ไม่
เหมาะสมกับวัยด้านการสูบบุหรี่ ดื่มสุรา และเที่ยวเตร่ตามสถานที่ต่าง ๆ

จากสภาพสังคมปัจจุบัน ซึ่งมีความเจริญทางเศรษฐกิจและมีการพัฒนา
ข้อมูลข่าวสารให้มีการพั่นกระจายอย่างรวดเร็ว ทำให้เด็กวัยรุ่นได้รับรู้และเลียน
แบบวัฒนธรรมตะวันตกไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการแต่งกาย หรือความสัมพันธ์ทางเพศใน
หมู่วัยรุ่นและคนหนุ่มสาว ในบางครั้งไม่ได้บังคับตัวเองอาจเกิดอุบัติกรรม หรือ
มีการทำแท้งเกิดขึ้น นอกจากนี้ วิทยากร เรียมฤทธิ์ (2533 : 47) ได้กล่าวถึง
ผลกระทบที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม ในบทความการ
พัฒนาทางเศรษฐกิจกับผลกระทบในด้านลบต่อเด็ก และเยาวชนไทยว่า "ในปี 2531
เด็กและเยาวชนอายุ 7 - 18 ปีที่ความผิดกฎหมายทั้งสิ้น 2,054 คน ส่วนใหญ่
เป็นเด็กที่ไม่เรียนหนังสือและไม่ได้ทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับคำบรรยายของรองเลขาน
อิการคคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ได้บรรยายในงานสัมมนา

"ໂຄທີ: ກໍາວ່າສູ່ວິສີຍທັນຂອງชาຕີ" ແລະ ທົ່ວງການດົ່ນອລຽມ ໂຮງແຮມອິມພິເຣີຍຄວິນສປາຣັກ (ຊາວມຮັກໜ້າ ກາຣັສີ້ຍ໌ 2538 : 2 - 5) ທີ່ວ່າ "ກາຣັພັນບາປະເທດທີ່ຜ່ານມາໄດ້ ມຸ່ງເນັ້ນການເຮັ່ງວັດການພັນນາດ້ານເຕຣະຫຼັກຈີ ຂໍ້ງນັບວ່າປະສົບຄວາມສ້າງເຮົາໃນການບ່າງ ເບົາໝາຍດ້ານການຂ່າຍຕ້າວທາງເຕຣະຫຼັກຈີເປັນອ່າງເຖິງ ຕລອດທີ່ຫຼານະທາງເຕຣະຫຼັກຈີ ກາຣັເຈີນຂອງບະເທດຄອງໃນເກົດທີ່ມີເສັກຍົກກາພ ສ້າຍບ່າງທາດຄວາມຍາກຈົນ ຕລອດຈົນ ທ້າຍຍກຮັດຕັນການພັນນາຄຸນກາພເຊີ້ວີຕອງຂອງປະຊາຊົນຂຶ້ນມາໄດ້ອີກຮັດຕັນທີ່ ດີ່ງແມ່ວ່າຈະ ປະສົບຄວາມສ້າງເຮົາໃນການຂ່າຍຕ້າວທາງເຕຣະຫຼັກຈີເປັນອ່າງເຖິງ ແຕ່ກີ່ຍັງໄນ່ສາມາດ ສ້າງຄວາມສົມດຸລຂອງການພັນນາຮ່ວາງການເຈົ້າໂຄທາງເຕຣະຫຼັກຈີ ກັບການພັນນາ ສັງຄມ ກາຣກຮຈາຍຈາຍໄດ້ ທັງພາກຮອດຮ່າມໝາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂໍ້ງເປັນທີ່ມາຂອງ ນັ້ນທ່າທີ່ຈະຕ້ອງແກ້ໄຂ ອາກີເຫັນ ບັນຫາຂ່ອງວ່າງຂອງຈາຍໄດ້ຮ່ວາງ ດນຮວຍກັບຄົນຈົນ ແລະ ຮ່ວາງໃນເນື້ອງກັບໜົນທິກ ບັນຫາຄົວບັນຫາແຕກແຍກ ບັນຫາວັຍງຸ່ນ ບັນຫາທັພ- ພາກຮອດຮ່າມໝາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເສື່ອມໂທຮມ ຕລອດຈົນບັນຫາສັງຄມຕ່າງໆ ທີ່ເພີ່ມມາກ ຂຶ້ນອີກ ແລະ ເພື່ອແກ້ບັນຫາດັ່ງກ່າວໄວ້ລົດນ້ອຍລົງດິຈິນແພນພັນນາ ທີ່ຈົບບັນທີ່ 8 ຈຶ່ງມຸ່ງທີ່ຄົນ ໃນລັກສະໜະທີ່ເປັນຄົນເພື່ອເຕຣະຫຼັກຈີ ດົນເພື່ອສັງຄມ ໄດຍຄົນຈະເປັນສູນຍໍກລາງໃນການພັນນາ ມຸ່ງເສົຝມສ້າງໃຫ້ຄົນໄທຢູ່ເປັນຄົນທີ່ມີຄຸນກາພ ມີສົດີບັນຫາ ມີຈິງຍົກຮ່າມ ອີດເປັນທ້າເປັນ ສາມາດຮັດກັບບັນຫາດ້ວຍຕ້າວເອງ ບັນດີວ່າໄດ້ແລະ ມີກາວຽັກໜ້າສິ່ງແວດລ້ອມ ຂໍ້ຈະສິ່ງຜລໃຫ້ ສັງຄມໄທຢູ່ເສົຝມສ້າງສູ່ ດ້ວຍຄົວຮ້າບຂຸ່ນ ຜູ້ນັນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ມີການພັນນາທີ່ສົມດຸລ ຮ່ວາງເຕຣະຫຼັກຈີ ສັງຄມ ແລະ ອົດຮ່າມໝາດ" ນອກຈາກນີ້ຍັງສອດຄລ້ອງກັບແນວຄວາມຄິດ ຂອງພື້ນທີ່ ຈົດນຸ່ອ (2522 : 115) ທີ່ວ່າ "ສັກພົ້ງຄມໄທຢູ່ທີ່ກໍາລັງພັນນາອ່າງໜ້າຈຳກົດໄຫ້ ເກີດບັນຫາຕ່າງໆ ມາກມາຍ ເຫັນ ບັນຫາເຕຣະຫຼັກຈີ ຂໍ້ງວ່າເປັນບັນຫາສ້າດັບບັນຫາທີ່ ແລະ ມີຄວາມສົນພັນທີ່ກັບບັນຫາສິ່ງຄມຫລາຍບັນຫາ ແຕ່ໄໝໄດ້ເປັນບ່ອເກີດຂອງບັນຫາສັງຄມທຸກ ບັນຫາ ສິ່ງທີ່ຮັບບາດຍີ່ ໄນໄດ້ຕໍ່ານີ້ການຮອຍ່າງຈົງຈິງຈັກຕູ້ກັບການພັນນາເຕຣະຫຼັກຈີ ດື່ອ ກາຣັແກ້ບັນຫາຄຸນກາພຂອງປະຊາການ ໄດຍເຂົາພະໃນດ້ານຈິງຍົກຮ່າມ ບັນຫານີ້ເປັນບັນຫາ ທີ່ທີ່ບັນວັນຈະກົດວ່າຄວາມສ້າດັບຂຶ້ນເວື່ອຍ ທີ່ ແລະ ມີຄວາມສົມພັນທີ່ກັບບັນຫາຄວາມຍາກຈົນຂອງ ປະຊາການແລະ ບັນຫາເອົ້ນ ທີ່ "ໃນສັງຄມ" ສອດຄລ້ອງກັບຄວາມຄິດເຫັນຂອງວິທຍ໌ ວິສທວາຍ໌ (2522 : 113) ທີ່ວ່າ "ສັງຄມໄທຢູ່ຈົບັນກໍາລັງມຸ່ງພັນນາທາງເຕຣະຫຼັກຈີເພື່ອເນັ້ນການ

แก้ปัญหาความยากจนของประเทศไทย แต่สิ่งที่รัฐบาลไม่ได้คำนึงการอย่างแท้จริง คือ การแก้ปัญหาคุณภาพของประชากรในด้านจริยธรรม ปัญหาจริยธรรมในสังคมไทยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างค่านิยมทางศาสนา กับค่านิยมของโลก และในระหว่างค่านิยมทางโลกด้วยกัน รวมทั้งปัญหาด้านพฤติกรรมของคนไทยที่ขาดจริยธรรม เพราะใช้ลักษณะสำคัญของธรรมชาติคือความรักด้วยเงื่อนไขของความเห็นแก่ตัวและวัตถุนิยมเป็นพื้นฐานกำหนดคุณค่าของภาระท้า การแก้ปัญหาจริยธรรมอาจกราดให้ “โดยให้ประชาชนมีค่านิยมที่ถูกต้อง และสร้างกลไกของสังคมบังคับให้มีปฏิบัติ” ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้า เอกสารงานวิจัยและการบูรณาชุมชนสัมนาของบุคคล และองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสังคมไทยของชาติ พันธุ์มรัตน์ (2527 : 1 - 2) ที่พบว่ามีปัญหาของเด็กและเยาวชนร่วมอยู่ด้วยเสมอ เด็กและเยาวชนทั่วประเทศมีประมาณ 25 ล้านคนเป็นเด็กที่มีปัญหาทางสังคม เช่น เด็กกำพร้า อนาคตยากจน ขาดแคลน เกเร เรื่อ่อน ไร้ที่พึ่ง ถูกทอดทิ้ง ติดสารเสพติด พิการทางร่างกายและจิตใจ บิดามารดาไม่อยู่ในฐานะที่จะเลี้ยงดูได้ มีประมาณร้อยละ 5 ของเด็กและเยาวชนทั้งหมดหรือประมาณ 1.2 ล้านคน นอกเหนือนี้ยังศึกษาและสรุปค่านิยมที่ผิด ๆ ของวัยรุ่นในปัจจุบัน มี 6 ประการ คือ

1. วัตถุนิยม เห็นว่าของแพงต้องดีกว่าของถูก ของแพงถูกยกเป็นสิ่งลักษณะความมั่น้ำดتا ความโก้เก๋
2. ค่านิยมทางสังคม พบว่าเด็กวัยรุ่นนิยมเดินเล่นตามศูนย์การค้า ซึ่งกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ที่เดินซื้อของตามศูนย์การค้าเป็นเด็กวัยรุ่น โดยใช้ศูนย์การค้าเป็นสถานที่หรือแหล่งนัดพบ
3. ค่านิยมทางศาสนา สถาบันทางศาสนา วัดกล้ายเป็นมหาสมพากลักษณะโลก เช่น มีการแสดงตนหรือ อสายกาพยนตร์
4. ค่านิยมทางสุนทรียะ เป็นค่านิยมซึ่งชอบต่อสิ่งสวยงาม ความบันเทิง เริงรมย์
5. ค่านิยมทางศีลธรรม โภกเพ้อให้ได้สิ่งที่ต้องการ โดยไม่สนใจต่อ

แก้ปัญหาความยากจนของประเทศไทย แต่สิ่งที่รัฐบาลไม่ได้ดำเนินการอย่างแท้จริง คือ การแก้ปัญหาคุณภาพของประชากรในด้านจริยธรรม บัญชาจริยธรรมในสังคมไทยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ บัญชาเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างค่านิยมทางศาสนา กับค่านิยมของโลก และในระหว่างค่านิยมทางโลกตัวกัน รวมทั้งบัญชาด้านพฤติกรรมของคนไทยที่ขาดจริยธรรม เพราะใช้ลักษณะสำคัญของธรรมชาติคือความรักตัวเอง ในรูปของความเห็นแก่ตัวและวัตถุนิยม เป็นพื้นฐานกำหนดคุณค่าของภาระท้า การแก้ปัญชาจริยธรรมอาจกราบท้าให้ โดยให้ประชาชัชนิยมค่านิยมที่ถูกต้อง และสร้างกลไกของสังคมบังคับให้ปฏิบัติตาม" ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้า เอกสารงานวิจัยและการประชุมสัมมนาของบุคคล และองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบัญชาสังคมไทยของชาญ พันธุ์มรตต์ (2527 : 1 - 2) ที่พบว่ามีบัญชาของเด็กและเยาวชนร่วมอยู่ด้วยเสมอ เด็กและเยาวชนทั่วประเทศไทยมีประมาณ 25 ล้านคนเป็นเด็กที่มีบัญชาทางสังคม เช่น เด็กกำพร้า อนาคตยากจน ขาดแคลน เกเร เปรื่อนไร้ที่พึ่ง ลูกทอดทิ้ง ติดสารเสพติด พิการทางร่างกายและจิตใจ บิดามารดาไม่มีอยู่ในฐานะที่จะเลี้ยงดูได้ มีประมาณร้อยละ 5 ของเด็กและเยาวชนทั้งหมดหรือประมาณ 1.2 ล้านคน นอกจากนี้ยังศึกษาและสรุปค่านิยมที่ผิด ๆ ของวัยรุ่นในปัจจุบัน มี 6 ประการ คือ

1. วัตถุนิยม เห็นว่าซองแพงต้องดีกว่าซองอื่น ของแพงกล้ายเป็นสิ่งลักชั้ม ของความมีหน้าตา ความโกรังค์
2. ค่านิยมทางสังคม พบว่าเด็กวัยรุ่นนิยมเดินเล่นตามสุนีย์การค้า ซึ่งกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ที่เดินช้อปของตามสุนีย์การค้าเป็นเด็กวัยรุ่น โดยใช้สุนีย์การค้าเป็นสถานที่หรือแหล่งนัดพบ
3. ค่านิยมทางศาสนา สถาบันทางศาสนา วัดกbury เป็นมห畤พทางโลก เช่น มีการแสดงตนตรี ฉ่ายกาพยนตร์
4. ค่านิยมทางสุนทรียะ เป็นค่านิยมซึ่งชอบต่อสิ่งสวยงาม ความบันเทิง เริงรมย์
5. ค่านิยมทางศีลธรรม โภมากเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ โดยไม่สนใจต่อ

ก ฎ ก ต ท ท า ง ศ ล ศ ร ร મ

๖. ค า น ิ ย น ท า ง ส จ จ ะ ถ ือ ว า คำ ส ท บ า ท ี ให ้ ไว ้ บ ี น ล ี ง ไว ้ ล า ร ะ

จากการสั่งเเคราะห์งานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู (สถาบันวิจัยพุทธิกรรมศาสตร์ 2533 : 198 - 260) พบว่า พ่อแม่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษามากใช้การอบรมเดี้ยงดูที่ปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวด กวดขัน ขณะที่พ่อแม่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป จะใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุมีผลและมีลักษณะเป็นประชาธิรัฐโดย พ่อแม่ที่อบรมเลี้ยงดูลูกแบบใช้เหตุผลให้ความรักสนับสนุนมาก จะทำให้เด็กในปีกรุณามีบัญญาน้อยที่สุด และพบว่า พ่อแม่มีการอบรมเลี้ยงดูลูกตัวบุนเดิมรักความเลาใจใส่และการใช้เหตุผลของครอบครัวห่วยให้เยาวชนมีจิตใจมั่นคง รู้จักยึดถือเชื่อใจในการกระทำ มีกำลังใจเข้มแข็งสามารถต่อสู้ความตึงเครียดของชีวิตและไม่ตกเป็นทาสของสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ได้โดยง่าย เช่น สารเสพติด นอกจากนี้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน และแบบใช้เหตุผล เป็นการอบรมที่สามารถพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณธรรม และมีค่านิยมที่ดีงาม รู้จักใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงขึ้น ส่วนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมากควบคุมน้อย และปล่อยปละละเลย จะพัฒนาค่านิยมและคุณธรรมในระดับที่ต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของไฮฟ์แมน (Hoffman) ที่ว่า เด็กที่ถูกอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายจะมีความบกพร่องในการรับรู้พุทธิกรรม อันไม่พึงประสงค์ขึ้น หรือมีบุคลิกลักษณะที่ขาดความมั่นคงทางอารมณ์ มีความเก่งกาจกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายจะมีความก้าวหน้าและความเชื่อมั่นในตนเอง หรือถูกหักจูงได้ง่าย และมักจะแสดงความก้าวหน้าให้บรรยาย ส่วนเด็กที่ถูกอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายจะมีบุคลิกลักษณะเช่นนี้น้อยกว่า และสามารถรับรู้พุทธิกรรมที่ไม่พึงประสงค์ขึ้นได้ดีกว่า นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กที่อยู่กับครอบครัวที่มีพ่อแม่มอยด์ตัวยกันอย่างปกติสุข จะมีบัญญาด้านพุทธิกรรมและจิตใจน้อยกว่าเด็กที่มาจากการอบรมครัวในสถานภาพอื่น โดยเฉพาะครอบครัวที่แยกแยก หรือพ่อแม่หย่าร้าง รวมทั้งครอบครัวที่แม่พ่อแม่มอยด์ตัวยกันแต่ขาดความปรองดองต่อกัน เด็กที่พ่อแม่มอยด์ตัวยกัน

กันอย่างปกติสุขจะมีความภูมิใจตนของสูง เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรัก และใช้เหตุผลมากจะพัฒนาเป็นผู้มีวินัยในตนเองสูงกว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักน้อยและใช้เหตุผลน้อย จากรสภาพการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพเศรษฐกิจและสังคม สังผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนไทยอันได้แก่การอบรมเลี้ยงดู การปลูกพึงค่านิยม และคุณธรรมอันดีงามต่าง ๆ เช่น ค่านิยมความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ การประหยัดดอต อ และการเคารพผู้อ่อนล้า เป็นต้น ซึ่งถ้าเด็กและเยาวชนได้รับการอนรม แม้จะปลูกพึงค่านิยมที่พึงประสงค์ดังกล่าวย่อมมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เนื่องจากสามารถเข้ามายังไม่กระทำการใดความผิด หรือความไม่ดี แต่ถ้าได้รับการปลูกพึงค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ค่านิยมวัตถุ ค่านิยมความไม่ซื่อสัตย์ ยอมล่วงหล่อกันเด็กและเยาวชนให้มีแนวโน้มที่จะกระทำการผิด หรือมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้ง่าย ค่านิยมจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัยและสภาพแวดล้อมทางสังคม ดังที่ใชมอนด์ (Symonds อ้างใน นพรัตน์ สมประสงค์ 2520 : 15) ได้กล่าวว่า "สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ค่านิยมที่บุคคลยึดถือจึงเปลี่ยนไปด้วย การเปลี่ยนแปลงของสังคม และโครงสร้างทางเศรษฐกิจทำให้ลักษณะสัยสัมพันธ์ และความสนใจของคนในด้านต่าง ๆ เปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน ทำให้เกิดบัญชา ความเปลี่ยนแปลงนี้จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมแบบเมืองความคิดเห็นและค่านิยมของวัยรุ่นเปลี่ยนไป เด็ก ๆ ที่นิยมค่านิยมเก่าที่พ่อแม่ เดยรับเอาไว้ในสมัยของพ่อแม่เป็นสิ่งที่ล้าสมัย จึงทำให้เกิดความขัดแย้ง และเกิดความไม่เข้าใจระหว่างพ่อแม่กับลูก ดังที่สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์ ได้วิเคราะห์ลักษณะของสังคมไทยในปัจจุบันไว้ว่ามีลักษณะที่สำคัญ 6 ประการ ได้แก่ ความอยากได้ การว่าด้วยสนับสนุน การขาดความสามัคคีบรรลุความต้องการและเห็นอกเห็นใจกัน การมีบุคคลิกภาพเพื่อการของบุคคล การมีความประมาทในการดำเนินชีวิตรประจำวันและการขาดความรับผิดชอบ (สมนึก แตงเจริญ 2536 : 20) ภายใต้วัฒนธรรมใหม่ 6 ประการย่อมก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อบุคคล สังคม และประเทศ นอกจากนี้ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงตั้งกล่าวแล้ว เด็กและเยาวชนยังมีการกระทำการหรือมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในทางที่ไม่เหมาะสมกับวัยและมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เช่น การ

สูญเสีย ให้สารสนเทศโดยเฉพาะยาบ้ามีการใช้สูงขึ้นมาก มีค่าพูดที่ก้าวร้าว มีการกระทำที่รุนแรง มีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดชายแดนที่มีการติดต่อกับประเทศไทยและเป็นจังหวัดหนึ่งทางตอนใต้ที่มีการพัฒนาและขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วเป็นเมืองหลักทางเศรษฐกิจของภาคใต้ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลลัพธ์ต่อสภาพความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของประชาชน จากความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายไปสู่สังคมที่มีความสันติ มีความรับรู้ มีการเข้ามาร่วมกันจากชนบทสู่เมือง นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติด บุหรี่โซเชียลและบุหรี่ต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น เช่นกัน ดังนี้ผู้ว่าจังหวัดฯ จึงเห็นควรที่จะศึกษาค่านิยมและพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนกลุ่มที่เป็นปัญหาทางสังคมว่า มีค่านิยมที่พึงประสงค์อยู่ในระดับใด มีพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนส่วนใหญ่คือพฤติกรรมไม่ดีและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อค่านิยมที่พึงประสงค์ เพื่อที่จะนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการบูรณาการและพัฒนาค่านิยมที่พึงประสงค์ และหาวิธีการลดพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนให้แก่เด็กและเยาวชนอันจะนำไปสู่การลดปัญหาทางสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้ว่าจังหวัดฯ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ ดังนี้

- เพื่อศึกษาค่านิยม ระดับค่านิยมและพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมในจังหวัดสงขลา
- เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับค่านิยม พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเดือนสิบและลักษณะของกลุ่มเด็กและเยาวชน
- เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ ค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมในจังหวัดสงขลา
- เพื่อศึกษาปัจจัยที่จำแนกเด็กและเยาวชนกลุ่มที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา เด็กและเยาวชนบกติที่ศึกษาในสถานศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาเฉพาะพื้นที่ในเขตจังหวัดสังขละ
2. ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบน ด้านพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท และพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนจากการประเมิน และวิเคราะห์ของผู้ไกลีดเด็กและเยาวชน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพของเด็กและเยาวชน

- อายุ
- ระดับการศึกษา

3.1.2 สถานภาพทางครอบครัว

- ระดับการศึกษาของบิดา มารดา
- อายุของบิดา มารดา
- รายได้ของครอบครัว
- เนื้อที่พักอาศัย
- ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
- สถานภาพของบิดา มารดา

3.1.3 การอบรมเชิงชุด

- การอบรมเชิงชุดแบบให้ความรู้สนับสนุน
- การอบรมเชิงชุดแบบให้เหตุผล

3.1.4 พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท

- พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ค่านิยม และระดับค่านิยม

- ด้านความรับผิดชอบ

- ด้านความซื่อสัตย์
- ด้านการเคารพผู้อ่อนโสด
- ด้านการประทัยด้วยเสียง

2.2.2 ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กและเยาวชน หมายถึงบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีถึง 24 ปี

เด็กและเยาวชนที่เป็นมืออาชีวากาลสังคม หมายถึง เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา โดยมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1.1 ติดสารเสพติด

1.2 ทำผิดกฎหมาย

1.3 พฤติกรรมที่สังคมไม่พึงประสงค์ เช่น ชอบทะเลาะวิวาท แข่งรถ ก่อความความสงบ (รถซิ่ง) ประกอบอ้าวซีพันธ์น้ำรั่วเกียจ

2. กลุ่มที่ศึกษาในสถานศึกษา ได้แก่เด็กและเยาวชนที่ศึกษาในสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

2.1 หนีโรงเรียน

2.2 ทะเลาะวิวาททำร้ายผู้อื่น

2.3 เล่นการพนัน

2.4 พฤติกรรมทุจริต เช่น ทุจริตในการสอบ ลักขโมย

2.5 พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมสมกับสถานภาพของนักเรียน นักศึกษา

2.6 แข่งรถก่อความสงบ (รถซิ่ง)

เด็กและเยาวชนปกติ หมายถึง เด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาในสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และได้รับ การประเมินจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ฝ่ายบกพร่องว่ามีพฤติกรรมเหมาะสมสมกับ

สถานภาพนักเรียน นักศึกษา

การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อลูกใน การวิจัยครัวเรือนนักศึกษา เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดู 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนรายงานว่า ได้รับการดูแลจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองด้วยความรักอย่างเปิดเผย มีความใกล้ชิดสนิทสนม และมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน โดยร่วมกระทำ กิจกรรมต่าง ๆ ภายในครอบครัว โดยวัดจากกิจกรรมด้านความในสถานการณ์ที่แสดง ออกถึงความสัมพันธ์เกี่ยวกับความรักกระหว่างบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับบุตร จำนวน 10 สถานการณ์ บุคคลใดได้คะแนนสูงแสดงว่าเข้าร่วม ได้ถูกเลี้ยงดูแบบให้ความรัก สนับสนุนมาก

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง การที่เด็กและเยาวชน รายงานว่า ได้รับการดูแลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ด้วยการอธิบายชี้แจงเหตุผล ต่าง ๆ เกี่ยวกับการกระทำของบุตรไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่ดีหรือไม่ดี และให้การ ส่งเสริมสนับสนุน ให้รางวัลเมื่อบุตรกระทำในสิ่งที่ดี หรือเหมาะสม และจะอธิบาย ชี้แจงเหตุผลก่อนที่จะลงโทษ เมื่อบุตรกระทำผิด หรือไม่เหมาะสม โดยวัดจากการ ตอบค่าความในสถานการณ์ที่แสดงของถึงความสัมพันธ์เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันด้วยความ เข้าใจด้วยเหตุผล ระหว่างบิดามารดา กับบุตรจำนวน 10 สถานการณ์ บุคคลใดได้ คะแนนจากการตอบค่าความสูงแสดงว่าเข้าได้รับรู้ว่าถูกเลี้ยงดูด้วยการใช้เหตุผลมาก

พฤติกรรมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลง หมายถึง พฤติกรรมที่เด็กและเยาวชน ประพฤติไม่เหมาะสมกับวัย ซึ่งวัดจากการตอบค่าความเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมที่ เปลี่ยนแปลงเพื่อนสนิท ถ้ามีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากแสดงว่า เด็ก และเยาวชนนั้นมีเพื่อนสนิทที่มีระดับของพฤติกรรมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงและวัดจาก การตอบค่าความของผู้ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนในกลุ่มต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ ไม่เหมาะสมกับวัยของเด็กและเยาวชนที่เป็นป้อมทางสังคม

พฤติกรรมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงของเพื่อนสนิท หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสมกับวัยของเพื่อนสนิท ซึ่งวัดได้จากการตอบรับพฤติกรรมต่าง ๆ ของเพื่อน

สันทิ เช่น การสูบบุหรี่ และจำนวนพฤติกรรมที่เป็นงบประมาณสังคมของเพื่อนสนิท ถ้าได้คะแนนรวมสูงแสดงว่า เด็กและเยาวชนเป็นบุคคลที่มีเพื่อนสนิทมีพฤติกรรมทางสังคมที่เป็นงบประมาณสูง

ค่านิยม หมายถึง แนวคิดหรือความเชื่อที่บุคคลเห็นดีเห็นงาม ยึดถือเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิตมีลักษณะค่อนข้างถาวร เกิดจากการอบรม เรียนดู การเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนด เฉพาะค่านิยมที่พึงประสงค์ 4 ค่านิยม ดังนี้

1. **ค่านิยมความรับผิดชอบ หมายถึง ความรู้สึกเชื่อย่อ-yang pung-ใจ และแสดงออกมาเป็นความมุ่งมั่น ความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความพยายามเพียรพยายามอ่อนคอบเอาใจใส่เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายและพยายามที่จะปรับปรุง การปฏิบัติในหน้าที่ให้ดีขึ้น โดยวัดจากการตอบคำถามในส่วนการที่แสดงออกถึงระดับพฤติกรรมทางด้านจิตใจ จำนวน 5 สถานการณ์ บุคคลใดได้คะแนนสูงแสดงว่า มีค่านิยมด้านความรับผิดชอบสูง**

2. **ค่านิยมความเชื่อสัตย์ หมายถึง ความรู้สึกเชื่อย่อ-yang pung-ใจที่ได้รับการปลูกฝังมา และทำให้มีการแสดงออกเป็นการประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสมและตรงต่อความเป็นจริง คือ ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น โดยวัดจากการตอบคำถามในส่วนการที่ที่แสดงออกกับระดับพฤติกรรมทางด้านจิตใจ จำนวน 5 สถานการณ์ บุคคลใดได้คะแนนสูงแสดงว่ามีค่านิยมด้านความเชื่อสัตย์สูง**

3. **ค่านิยมการเคารพผู้อ้วว่า หมายถึง ความรู้สึกเชื่อย่อ-yang pung-ใจ และแสดงออกมาเป็นการนับถือ ไม่ล่วงเกิน ไม่ล่วงละเมิด เชื่อฟัง ผู้ที่อายุสูงกว่า หรือผู้ที่สูงกว่าในหน้าที่การงาน โดยวัดจากการตอบคำถามในส่วนการที่ที่แสดงออกถึงระดับพฤติกรรมทางด้านจิตใจ จำนวน 5 สถานการณ์ บุคคลใดได้คะแนนสูงแสดงว่า มีค่านิยมด้านการเคารพผู้อ้วว่าสูง**

4. **ค่านิยมการประหมัด หมายถึง ความรู้สึกเชื่อย่อ-yang pung-ใจ ที่ได้รับการปลูกฝังมาและทำให้มีการแสดงออกในรูปพฤติกรรม การใช้สิ่งทั้งหลายพอเหมาะสม**

พอกควรให้ได้ประโยชน์มากที่สุดรวมทั้งการรู้จักประเมินค่าความต้องการ ให้อ่ายุ่งในการสอนและขอบเขตที่พอเหมาะสมพอกควร โดยวัดจากการตอบค่าถามในสถาน-การณ์ที่แสดงออกถึงระดับพุทธิกรรมทางด้านจิตใจจำนวน 5 สถานการณ์ บุคคลใดได้คะแนนสูงแสดงว่ามีค่านิยมการประทัยด้ในระดับสูง

ระดับค่านิยม หมายถึง ระดับที่กำหนดว่าบุคคลใดมีค่านิยมอยู่ในระดับใด โดยพิจารณาลักษณะการตอบค่าถามของบุคคล จากสถานการณ์ของค่านิยมแต่ละด้าน การกำหนดระดับค่านิยม พิจารณาจากฐานนิยมของค่าตอบ และถ้าฐานนิยมไม่ชัดเจน หรือแตกต่างกันแสดงว่าบุคคลนั้นยังไม่เกิดค่านิยมด้านนั้น

ปัจจัยทางชีวสังคม หมายถึง สถานภาพส่วนตัวของเด็กและเยาวชน ได้แก่ เพศ อายุ พฤติกรรมทางสังคมที่เป็นไปตามของเพื่อนสนิทและสถานภาพของครอบครัว ได้แก่ กิจกรรมทางบ้านมาตรา ภาระของบ้านมาตรา รายได้ของครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ความสุขภายในครอบครัว และการอบรมแด่ยงดู

ปัจจัยทางจิตวิทยา หมายถึง ปัจจัยเกี่ยวกับค่านิยม ของเด็กและเยาวชน

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับค่านิยม พฤติกรรมทางสังคมที่เป็นไปตามของเพื่อนสนิทและลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนมีความลึมพ้นกัน

2. เด็กและเยาวชนที่เป็นบุคคลทางสังคม เด็กและเยาวชนซึ่ง มีภูมิหลัง ส่วนตัว ภูมิหลังครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันจะมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมแตกต่างกัน

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็นบุคคลทางสังคมในจังหวัดสงขลาน้ำจจะ ได้แก่ ปัจจัยทางชีวสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยา

4. เด็กและเยาวชนที่มีลักษณะกลุ่มแตกต่างกัน จะมีภูมิหลังส่วนตัว ภูมิหลังครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู และค่านิยมแตกต่างกัน

5. ปัจจัยทางชีวสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยา สามารถจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน (เด็กและเยาวชนกลุ่มที่เป็นบุคคลทางสังคม และไม่ได้ศึกษาใน

สถานศึกษา เด็กและเยาวชนกลุ่มที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา และเด็กและเยาวชนบกพท.)

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผู้บริหารหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน สามารถใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน กิจกรรม หรือความรู้เสริมให้แก่เด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นทรัพย์ภาระที่สำคัญของประเทศไทย ให้มีค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม

2. เป็นแนวทางในการจัด หรือปรับสภาพแวดล้อมทางสังคมที่จะช่วยส่งเสริมค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

3. เป็นแนวทางสำหรับบุคลากร หรือผู้ปกครอง ที่จะนำข้อมูลเกี่ยวกับความคิดและความรู้สึกของเด็กและเยาวชน ตลอดจนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปลูกฝังค่านิยมของเด็ก และเยาวชนมาใช้เป็นแนวทางในการอยู่ร่วมกันภายใต้ครอบครัว เพื่อลดภาวะความขัดแย้งอันจะก่อให้เกิดความแตกร้าวภายในครอบครัว